

Tyttö sillan kaidepuulla
istui yksin iltasella.
Messus metsä toukokuinen
lunta silmäluomellansa.
Puro tulvainen pulasi,
pajut vettä viistätteli.
Huusi kuovi huikeasti,
 pani peipponen parasta.
Tuli tumma rastaslintu
kuusen tumman kukkaseksi.
Siinä lauloi ja lorusi,
kysyi sitten kummissansa:
Miksi tyttö, nuori tyttö
istut yksin iltasella?
Eipä tyttö syytä tiennyt,
eikä vastata osannut.
Silmät tulville tuleksi,
ripset vettä ripsutteli,
putos polville pisarat.
Vaiti istui illan helkky
 kuusen tumman kukkasena.
Nukkui kohta nuori metsä
lunta silmäluomellansa.